Riječ urednika

Cijenjeni saradnici i čitaoci,

čast mi je i zadovoljstvo da mogu da vas pozdravim i da vam se zahvalim na zajednički učinjenom trudu koji smo uložili u stručnom oblikovanju našeg „SANAMED“-a. Ovom rečenicom hoću da vas podsjetim na naš mali jubilej, tj. deset godina izlaženja časopisa. To i nije mali jubilej, već značajan period vremena tokom kojeg smo, i pored prepreka na putu, istrajno i hrabro radili na unapređivanju, i do danas časopis ima trend uzlazne linije po kvalitetu i sadržini. Bez obzira na entuzijazam uredničkog tima, i bez obzira na njihovu energiju i želju da se svijetu medicine predstave svojom stručnom sadržinom, probleme sa kojima su se susretali u toku rada ne bi uspjeli da prevaziđu da nam nije bilo svesrdne stručne i prijateljske pomoći i podrške stručnog tima eksperata iz svih krajeva svijeta, sa poznatih svjetskih Univerziteta i Klinika. Sa radošću iznosim da se broj saradnika i dalje povećava i da čini izuzetno stručnu elitu visoko kvalitetnih profesora iz raznih oblasti medicinskih nauka koji su ujedno i postali garant kvaliteta i ozbiljnog rada na ovom časopisu, tako da nismo ni mi smjeli zloupotrijebiti njihova imena i vodimo računa o ozbiljnosti našeg rada.

Kad se vratim na početak, tj. prvi broj „SANAMED“-a, moram da pomenem prva dva naša prijatelja i recenzenta, Prof. dr Mirka Rosića iz Kragujevca i Prof. dr Radivoja Kocića iz Niša. Od prvog dana su prihvatili naš poziv na saradnju i podržali kao da smo se godinama znali. Vjerovali su da to što pokrećemo je ozbiljan rad i bili su sigurni da ćemo uspjeti. Hvala im na tome! Istovremeno molim sve naše kasnije priključene, ništa manje značajne saradnike, o kojima mislim sve nabolje, da ne zamere što njihova imena ne spomenuh. Bez svih njih „SANEMED“ ne bi imao ovaj kvalitet.

Prvi broj časopisa, 2006. godine, otvoren je riječima:

„Ako se opredjelite da služite onome ko na vas gleda sa poštovanjem, zaboravite one druge, jer su u manjini. Vaš vječiti ponos će biti živa slika koja je svuda oko vas, a ponekada i u vašoj porodici, kao dio onoga što ste vi uradili. To će vam dati snagu da potvrdite i branite nauku kao jedini argument razvijenog društva, da istrajete i posvjetite svoj radni vijek onome što će, dok ste živi i poslije vas, ostati vječiti zapis da vas drugi pamte i budete sa živi-

ma.“ Tada izrečena, ova misao se prenosi iz broja u broj časopisa i postala je „light motiv“, a trud ovih ljudi je postao svojevrsna zadužbina za mlade buduće stvaraoce.

Tu su i misli: „Čitaj da shvatiš. Piši da preneseš. Uradi da te pamte.“ U njima je sadržana snaga svakog umnog čovjeka koji svoj život posvijeti nauci i čovjeku, kao i motiv našeg istrajnog rada na opstanku časopisa.

Ovaj jubilarni broj je kruna dosadašnjeg rada i vjerujem da svi oni koji su nas pratili i sarađivali sa nama potvrdit će njegov kvalitet. Još jednom hvala našim saradnicima, našim gostujućim urednicima i svima onima koji su pisali i objavljivali u našem časopisu. Naš zajednički rad je doprineo širenju naučne misli širom svijeta iz jedne male oaze u Sandžaku, Srbiji.

Naša ideja da za ovaj jubilej sazovemo i organizujemo simpozijum sa nekoliko tema i predavanja poznatih svetskih imena koji su naši saradnici, iz finansijskih razloga je za sada pod znakom pitanja. Ukoliko obezbijedimo sredstva svi naši saradnici će biti obaviješteni i pozvani.

S poštovanjem,

Prim. dr Avdo Ćeranić
glavni i odgovorni urednik